

- 2) Artykuł 32 ust. 2 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia nr 1307/2013, a w szczególności wyrażenie „każdy obszar, który zapewnił rolnikowi prawo do płatności w 2008 r. w ramach systemu płatności jednolitych lub systemu jednolitej płatności obszarowej określonych, odpowiednio, w tytule III oraz IVa rozporządzenia [Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r.]”, należy interpretować w ten sposób, że w ramach wniosku o aktywację uprawnień z tytułu odłogowania dla obszaru zalesionego na mocy tego przepisu dany obszar musiał być w roku 2008 przedmiotem wniosku o przyznanie pomocy zgodnie z art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, zmienionego rozporządzeniem nr 479/2008, a następnie kontroli administracyjnej w zakresie kwalifikowalności zgodnie z art. 23 tego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, kontroli na miejscu zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia. Ponadto muszą zostać spełnione wszystkie pozostałe warunki wymagane w tytule III oraz IVa tego rozporządzenia dla celów uzyskania płatności bezpośrednich muszą ponadto zostać spełnione.

(¹) Dz.U. C 206 z 17.6.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Adina Onofrei / Conseil de l’ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l’ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d’appel de Paris

(Sprawa C-218/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ osób – Swoboda przedsiębiorczości – Dostęp do zawodu adwokata – Zwolnienie z obowiązku odbycia kształcenia i posiadania dyplomu – Przyznanie zwolnienia – Przesłanki – Uregulowanie krajowe przewidujące zwolnienie urzędników oraz byłych urzędników służby cywilnej zaszeregowanych do kategorii A lub osób z nimi zrównanych, posiadających staż zawodowy w zakresie praktykowania prawa krajowego na terytorium kraju w służbie cywilnej danego państwa członkowskiego lub w organizacjach międzynarodowych]

(2021/C 53/05)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Adina Onofrei

Strona przeciwna: Conseil de l’ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l’ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d’appel de Paris

Sentencja

Artykuły 45 i 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że:

- stoją one na przeszkodzie uregulowaniom krajowym zastrzegającym możliwość korzystania ze zwolnienia z obowiązku spełnienia przesłanek dotyczących odbycia kształcenia zawodowego i posiadania świadectwa uzyskania kwalifikacji do wykonywania zawodu adwokata (przewidzianych co do zasady na potrzeby uzyskania dostępu do wykonywania zawodu adwokata) dla niektórych urzędników służby cywilnej państwa członkowskiego, którzy, posiadając ten status, wykonywali w tym państwie członkowskim działalność w administracji, służbie publicznej lub organizacji międzynarodowej, i odmawiającym możliwości korzystania z tego zwolnienia urzędnikom, pracownikom lub byłym pracownikom służby cywilnej Unii Europejskiej, którzy, posiadając ten status, wykonywali działalność w instytucji europejskiej poza terytorium francuskim;

- nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu uzależniającemu możliwość skorzystania z takiego zwolnienia od spełnienia przez zainteresowanego warunku polegającego na wykonywaniu przez niego czynności związanych ze świadczeniem pomocy prawnej w dziedzinie prawa krajowego i wyłączającym możliwość skorzystania z tego zwolnienia przez urzędników, pracowników lub byłych pracowników służby cywilnej Unii Europejskiej, którzy, posiadając ten status, wykonywali czynności związane ze świadczeniem pomocy prawnej w zakresie jednej lub kilku dziedzin prawa Unii, o ile nie wyklucza ono uwzględnienia czynności związanych ze świadczeniem pomocy prawnej obejmujących praktykowanie prawa krajowego.

(¹) Dz.U. C 182 z 27.5.2019 r.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Słowenii
(Sprawa C-316/19) (¹)

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 343 TFUE – Przywileje i immunitety Unii Europejskiej – Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) i Europejskiego Banku Centralnego (EBC) – Artykuł 39 – Przywileje i immunitety EBC – Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej – Artykuły 2, 18 i 22 – Zasada nietykalności archiwów EBC – Zatrzymanie dokumentów w pomieszczeniach słoweńskiego banku centralnego – Dokumenty związane z wykonywaniem zadań ESBC i Eurosystemu – Artykuł 4 ust. 3 TUE – Zasada lojalnej współpracy]

(2021/C 53/06)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn i B. Rous Demiri, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowenii (przedstawiciele: V. Klemenc, A. Grum, N. Pintar Gosenca i K. Rejec Longar, w charakterze pełnomocników)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: K. Kaiser, C. Zilioli, F. Malfrère i A. Šega, pełnomocnicy, wspierani przez D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogado)

Sentencja

- 1) Dokonując jednostronnego zatrzymania w pomieszczeniach Banka Słowenije (słoweńskiego banku centralnego) dokumentów dotyczących wykonywania zadań Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Eurosystemu oraz, w odniesieniu do okresu następującego po tym zatrzymaniu, nie podejmując w tym zakresie lojalnej współpracy z Europejskim Bankiem Centralnym, Republika Słowenii uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 343 TFUE, art. 39 Protokołu nr 4 w sprawie statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, art. 2, 18 i 22 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, a także art. 4 ust. 3 TUE.
- 2) Republika Słowenii pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Europejski Bank Centralny pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 187 z 3.6.2019.